

Kepińskiego wywołała wśród grona profesorskiego, studentów i licznych przyjaciół szczery żal, zmarły bowiem należał do najbardziej postępowych profesorów i do szczerych przyjaciół młodzieży.

Ś. p. Stanisław Kepiński urodził się w r. 1868 w Bochni, gdzie też ukończył studia gimnazjalne. Studia uniwersyteckie skończył w Krakowie, gdzie należał do najlepszych uczniów profesora matematyki Baranieckiego. Po uzyskaniu doktoratu wyjechał dla dalszych studiów na uniwersytet w Göttingu, skąd wrócił w r. 1892. W rok później ha-

Ruch agitacyjny rozpoczął się już na kilka tygodni przed wyborami, a zaraz po wyborach sejmowych, był też i pod względem nastroju i kierunku ich echem. Charakterystycznym bardzo momentem agitacji było zjednoczenie sfer mieszczańskich i skrajnie demokratycznych przeciwstronnictwu demokratyczno-narodowemu. Jaki jednak będzie rezultat wyborów, dziś niepodobna przewidzieć, ponieważ skrutynium skończy się dopiero za kilka tygodni.

W każdym razie zwycięstwo listy miejskiej, czyli „Strzelnicowej“, w tej formie, w jakiej ona została pierwotnie ogłoszona, jest wykluczone. W pierwszym głosowaniu zdobyła większość absolutną zapewne tylko część kandydatów, którzy byli kompromisowymi, t. j. pomieszczeni na kilku poważnych listach.

W samym dniu wyborów ruch agitacyjny skoncentrował się w Rynku, pod

i wychowawców Jurkiewicza jubileusz pięćdziesięcioletniej pracy jego i pożytecznej działalności.

Poza obrębem pedagogiki śp. Jurkiewicz był członkiem i prezesem towarzystwa ogrodniczego, redaktorem pisma „Przyroda i Przemysł“ i autorem szeregu rozpraw naukowych.

Śp. Jurkiewicz należał do tej plejady pedagogów-wychowawców, która w epoce przed powstaniem 1863 roku przyświecała młodzieży naszej przykładem, urabiała jej umysły, serca i charakter.

Zmarł, mając lat 86 — ostatni z tej plejady.

Kapłan-redaktorem.

Dotychczas znane były w dziennikarstwie polskim wypadki redagowania przez księży wydawnictw peryodycznych wyłącznie treści religijnej lub religijno-literackiej. Wyłom w tej zasadzie u-

Wybory do lwowskiej rady miejskiej: «Banie» reklamowe komitetu handlowo-przemysłowego.

bilitował się jako nadzwyczajny profesor matematyki na uniwersytecie Jagiellońskim, a kiedy w r. 1903 opróżniła się na politechnice lwowskiej katedra matematyki po profesorze Zajączkowskim, powołało ministerstwo oświaty na stanowisko to ś. p. Kepińskiego. W roku szkolnym 1906/07 został też docentem na uniwersytecie lwowskim.

Zwłoki profesora przewieziono do Lwowa, gdzie pogrzeb odbył się ubiegłego poniedziałku przy tłumnym udziale uczącej się młodzieży, kolegów i przyjaciół zmarłego.

Ś. p. Kepiński osierocił młodą żonę i trzyletnie dziecko.

Wybory do Rady miejskiej we Lwowie.

W ubiegłym tygodniu odbyły się wybory 56 członków Rady miasta Lwowa. Wyborom tym towarzyszyło ogromne zainteresowanie wśród wyborców i bardzo ożywiona agitacja, to też liczba głosujących była tym razem nadzwyczaj duża.

Wybory do lwowskiej rady miejskiej: Pochód agitatorów z tablicami.

Wybory do lwowskiej rady miejskiej: Sytuacja pod ratuszem w dniu wyborów.

gmachem ratuszowym, gdzie jak zawsze ustawiły się całe szpalery roznosicieli tablicz ogłoszeniami, posługaczów z kartkami i listami wyborczymi oraz tłumy ciekawych.

Bardzo oryginalna, a nową reklamę zorganizował na rzecz swej listy komitet handlowo-przemysłowy. Poza plakatami i wózkami z rozmaitego rodzaju nalepkami, wypuścił on na miasto całą procesję agitatorów, dźwigających olbrzymie banie różnokolorowe, na których znajdowały się odzwymy, wzywające wyborców, by głosowali „tylko“ na listę handlowo-przemysłową.

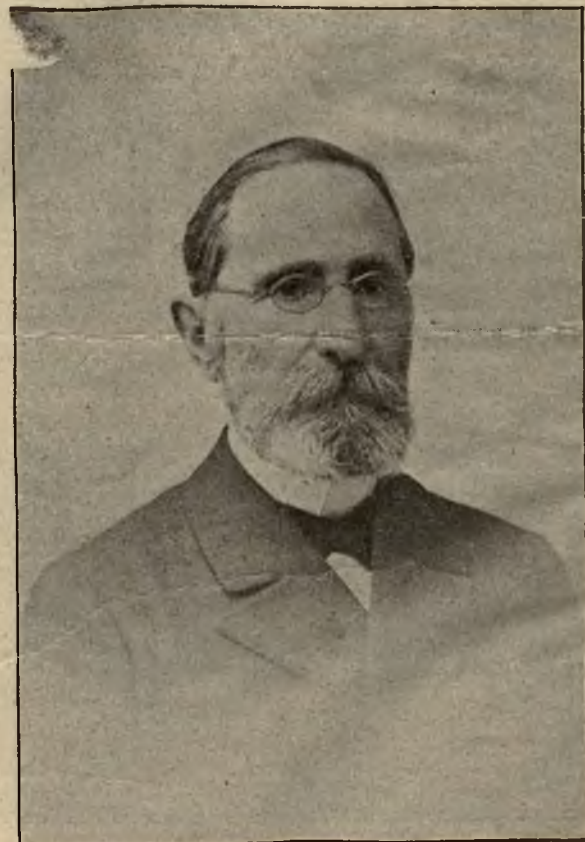
Zgon zasłużonego przyrodnika.

W tych dniach zmarł w Warszawie śp. Karol Jurkiewicz, przyrodnik i pedagog, który wychował liczne pokolenia młodzieży polskiej. Urodzony w r. 1822, po ukończeniu wydziału przyrodniczego uniwersytetu w Petersburgu, mianowany został na-

uczycielem byłego gimnazjum realnego w Warszawie. Wykładał mineralogię i geologię, a także chemię rolniczą, w zastosowaniu do przemysłu rolnego. Jednocześnie prowadził pensjonat wychowawczy własny dla uczniów zamiejscowych. Z chwilą reformy szkolnej Wielopolskiego, w r. 1842, został profesorem Szkoły Głównej, uzyskał stopień naukowy doktora i przeszedł następnie do uniwersytetu warszawskiego. W r. 1877 został dziekanem wydziału fizyczno-matematycznego, a w r. 1879 otrzymał emeryturę. W r. 1894 obchodzony był uroczystością przez uczniów

czynił ks. kanonik Hipolit Skimborowicz, który nabył tymi dniami w Warszawie popularny dziennik polityczno-społeczny p. n. „Dziennik Powszechny“.

Ks. redaktor Skimborowicz dał się już poznać jako rutynowany kierownik pisma — redagując przez lat parę tygodnik „Kronikę Rodziną“, zaś jako doskonały organizator podczas pamiętnej „Wystawy Maryańskiej“, którą w r. 1905 własnym staraniem w Warszawie urządził. Spodziewać się więc należy, że i jako publicysta społecznik i kierownik dziennika, który od lat 26 zyskał sobie w Warszawie uznanie — nie zawiedzie oczekiwań.

Skon zasłużonego przyrodnika: Śp. prof. dr. Karol Jurkiewicz.